

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2020. január 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt I.rendű vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2019. szeptember 24. napján kihirdetett 19.B.555/2018/39. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja a vádlott által 2019. szeptember 24. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

- [1] A Debreceni Törvényszék a 2019. szeptember 24. napján kihirdetett 19.B.555/2018/39. számú ítéletével I.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1), (8) bekezdés I. fordulat], ezért mint erőszakos többszörös visszaesőt 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, kizárva a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből. Rendelkezett a beszámításról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.
- [2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és ehhez igazodó mértékű közügyektől eltiltás alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A vádlott és a védő a büntetés enyhítése iránt terjesztettek elő jogorvoslatot.
- [4] A ... Fellebbviteli Főügyészség a ... számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak találta, ezért az elsőfokú határozat megváltoztatását és a kiszabott büntetés lényeges súlyosítását indítványozta.
- [5] Az ítéltábla a két irányú fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen bírálta el.
- [6] A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész a vádlott terhére bejelentett vádhatósági fellebbezés irányára szerint az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a büntetés lényeges súlyosítását, egyéb részekben a határozat helybenhagyását indítványozta.
- [7] A védő az enyhítésre irányuló perorvoslatot szintén fenntartotta, a vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.
- [8] A fellebbezések kizárólag a büntetés súlyosítását, illetve enyhítését célozták [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont] ezért az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében a törvényszék ítéletének csak a jogorvoslattal sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

- [9] A korlátozott fellebbezés jogkövetkezménye a korlátozott felülbírálat, a fellebbezéssel támadott ítéleti rendelkezésen, illetve ítéletrészen kívül azonban a revízió a Be. 590. § (5) bekezdés értelmében kiterjedt az elsőfokú bíróság eljárásának és azon eljárási szabályoknak a megtartására, amelyek megsértése esetén a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése szerint az ítéletet hatályon kívül kell helyezni (abszolút eljárási szabálysértések), a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre a tekintetben, hogy nincs-e helye a vádlott felmentésének és a bűncselekmény minősítésére. Hivatalból döntött ezen túl a másodfokú bíróság a Be. 590. § (7) bekezdése alapján az egyszerűsített felülvizsgált tárgyat képező kérdésekben.
- [10] A felülbírálat első perjogi lépcsője az eljárási szabályok megtartásának vizsgálata. A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Nem került sor olyan abszolút, a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a 608. § (1) bekezdés a-f) pontjaiban írt eljárási szabálysértésre, mely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárná. Ilyenre egyébként a fellebbezők sem hivatkoztak. Az elsőfokú bíróság az eljárást igen gondosan és alaposan folytatta le.
- [11] A másodfokú bíróság ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja alapján az elsőfokú határozat megalapozottságát nem vizsgálhatta, és döntését a törvényszék által megállapított tényállásra alapította. A szankciós fellebbezés elbírálásakor a tényálláshoz kötöttség teljes. E körben szükséges megjegyezni, hogy a vádlott személyi körülményeivel és korábbi büntetéseivel kapcsolatban megállapított tények, melyek elsődlegesen megállapítást igényelnek és nem bizonyítást, különösen a közhiteles bűnügyi nyilvántartásban szereplő adatok, nem részei a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában szabályozott ún. történeti tényállásnak, mely a vádló által vád tárgyává tett cselekményekre nézve a bíróság által kétséget kizáróan bizonyítottnak talált megállapított múltbeli eseményeket, azaz a büntetőjogilag releváns, rendszerezett tényeket jelenti, melyek vagy megfeleltethetők (mint jelen esetben) vagy nem a büntető törvény különös részi törvényi tényállásának (Kúria Bfv.I.611/2019/10.). E részben a tényálláshoz kötöttség nem érvényesül, figyelemmel a Be. 599. § (1) bekezdés b) pontjára is, mely a nyilvános ülés eredménye alapján a személyi körülmények módosítására lehetőséget teremt szankciós fellebbezés esetén is és indokoltság esetén az ítélet valóságghűsége miatt a kiegészítés, helyesbítés nem mellőzhető.
- [12] Az ítélőtábla a terhelti személyi körülményekben történt változás következtében megállapította, hogy a vádlottnak 2019. decemberében unokája született és az apja meghalt.
- [13] A korábbi büntetésekre vonatkozó adatoknál pedig rögzíti, hogy a .. Járásbíróság az ..számú perújítási ügyben hozta meg határozatát.
- [14] A kiegészítéssel és a helyesbítéssel a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt tények és adatok is teljesek és hiánymentesek.
- [15] Az irányadó tényállás alapján I.rendű vádlott bűnösségére okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság és a bűncselekmény jogi minősítése is törvényes. Büntethetőségi akadály hiányában a vádlott felmentésére nem kerülhetett sor. A tényállásban megállapított cselekmény pedig valóban a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulatába ütköző életveszélyt okozó testi sértés büntettének törvényi tényállását merítette ki.
- [16] Az elsőfokú bíróság az anyagi jogi szabályoknak megfelelően állapította meg, hogy a vádlott a Btk. 459. § (1) bekezdés 31.c) pontja szerint erőszakos többszörös visszaesőnek minősül. Az előéleti adatok alapján ugyanis egyértelműen nyomon követhető, hogy a vádlott mindhárom alkalommal

személy elleni erőszakos bűncselekményt követett el. A személy elleni erőszakos bűncselekmények miatt történt elítélések láncolata rögzíthető, az erőszakos többszörös visszaesést szabályozó törvényi tényállás elemei teljesek (Kúria 83. BK vélemény.).

- [17] A büntetés kiszabásának felülbírálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket hiánymentesen, hibátlanul feltárta. Részletesen megindokolta, hogy az egyébként kedvezőtlen előéletű vádlott esetében miért tért el a szabadságvesztés büntetési tételének középértékétől. Ezen indokokkal az ítélet tábla teljes egészében egyetértett, figyelemmel a nagymértékű sértetti közrehatásra, a sértett mindvégig kezdeményező, provokatív magatartására és a vádlott megbánó magatartására. A kiszabott büntetés tetтарыos, a büntetési célok elérésére alkalmas, igazodik a bűnösség mértékéhez, tükrözi a vádlott társadalomra veszélyességét, így az ítélet tábla sem a büntetés súlyosítására, sem annak enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget. A büntetést támadó ügyési és védelmi fellebbezések ezért alaptalanok voltak.
- [18] Az elsőfokú bíróság a szükséges részben az indokolási kötelezettségét színvonalasan teljesítette, csak szűk körben volt észlelhető pontatlanság. Elírások miatt az ítélet indokolásában rögzítettek a következők szerint helyesbítendők.
A 6. oldal 6. bekezdésében a beszámításra vonatkozó rendelkezés törvényhelye: a Btk. 92. § (1) - (3) bekezdése.
A 7. oldal 6. bekezdésében az Alkotmánybíróság határozatának száma helyesen 1214/B/1990AB.
A 8. oldal 1. bekezdéséből az ítélet tábla mellözi, hogy a vádlott nagy erővel ütötte fejtájékon a sértettet. Az irányadó tényállás szerint a nagy erő nem a vádlotti ütés, hanem a hanyatt esés következménye. A már idézettek szerint a mértékes fellebbezésnél a tényálláshoz kötöttség teljes, azonban a tényállás részét *nem* alkotó, a büntetés kiszabására vonatkozó indokolás nyilvánvaló elírásból eredő iratellenességét helyesbíteni kellett.
- [19] A törvénynek megfelelnek az ítélet járulékos kérdésekben, így a feltételes szabadságra bocsátásból való kizártság megállapítására, a lefoglalt bűnjelkekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései is.
- [20] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [21] Az előzetes fogvatartás további beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2020. január 9.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró,
Dr. Stál József sk. bíró helyett is: Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke

Záradék: A Debreceni Törvényszék 19.B.555/2018/39. számú ítélete a Debreceni Ítélet tábla Bf.IV.627/2019/20. számú végzése által jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2020. január 9.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteleul:

Kiadó.